

[Undervisnings- og forskningsministeren]

re uddannelsesreformer igangsætter en følgeforskning, som belyser effektiviteten af gennemførte initiativer, og som opsamler erfaringer til brug for lovrevisioner og andre ændringer. Sammenhængen mellem denne type forskning og dens gennemslagskraft i den politiske beslutningsproces er dog langtfra så enkel.

Spørgsmålet er derfor snarere i relation til det foreslåede, om vi har et særligt behov for på ministerieniveau at etablere en sådan programkomité og et følgeudvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter. Mig forekommer det temmelig bureaukratisk, og ofte er det ikke til at komme af med den slags organer igen, så den konstruktion vil jeg være meget imod.

Skulle vi gøre noget, så ville det, som jeg nævnte, være mere naturligt, at vi gav midler til forskningsrådene. De vil formentlig ikke rutte med pengene, og de vil sige til, når de gerne vil have lov at bruge dem til andre formål. Hvis man endelig skulle komme med ekstra penge, hvis vi havde dem, og hvis vi var enige om, at de skulle bruges her, så mener jeg, at det var den rette måde at gøre det på.

For så vidt angår den foreslåede pulje er der jo etableret sådanne programmidler i de fleste ministerier som led i den finansieringsomlægning, der blev gennemført inden for sektorforskningen for et par år siden. Danmarks Pædagogiske Institut fik således reduceret sin basisbevilling med 3 mio. kr., og tilsvarende finansieringsomlægning har fundet sted inden for de andre ministeriers område. Tanken var, at man skulle have flere programmidler og færre basisbevillinger, men det må og skal være ministerierne, der prioriterer disse midlers anvendelse, og derfor kan de ikke på forhånd bindes op på et givent formål for en længere periode. Vi har jo i høj grad også brug for forskning på grundskoleområdet.

Lad mig i øvrigt nævne, at der omkring ordningen om uddannelsesstilbud er afsat 5 mio. kr. til følgeforskning, så det vil være forkert at tro, at man ikke har været opmærksom på, at de større initiativer skal følges af forsknings- og udredningsprojekter.

Jeg vil også gerne nævne den rapport, der er kommet fra Socialforskningsinstituttet om beskæftigelsestilbud af forskellig art, en rapport, der i øvrigt burde vække dyb eftertanke, fordi den er så relativt pessimistisk med hensyn til, hvad der kan komme ud af den slags uddannelsesstilbud. Vi har ikke fundet de rette midler.

Jeg nævner det som eksempler på, at der løbende bliver arbejdet med voksenundervisning både på den ene og den anden måde på danske forskningsinstitutter.

Med hensyn til det netværk, som er foreslået, mener jeg ikke, at der er behov for at udvikle et særligt netværk med Folketingets bistand. Der er jo allerede taget et sådant initiativ fra Statens Humanistiske Forskningsråds side, og de institutioner, der er tale om her, kan og bør selv afsætte midler til et sådant formål.

Jeg har med vilje givet en ret fyldig redegørelse. Jeg beklager, at den var så lang, men det skyldes, at jeg gerne ville give en meget god begrundelse for, at jeg mener, jeg må afvise dette forslag. Begrundelsen er ikke, at jeg ikke går ind for den type forskning. Begrundelsen er heller ikke, at jeg ikke mener, der kan være behov for mere forskning. Begrundelsen er, at forslaget strider mod de retningslinier for dansk forskningspolitik, som der har været meget bred enighed om her i Tinget, og at jeg altså ikke lige for øjeblikket har 5 mio. kr. ekstra – og hvis jeg havde det, synes jeg ikke, de skulle bruges på denne måde.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg synes, at vi her ved starten af debatten skal få slået et par ting fast, for det kunne forstås sådan, når man hørte ministerens fyldige redegørelse for hans lidt afvisende holdning over for forslaget, at der var tale om, at man skulle overskylle nogle allerede eksisterende forskningsmiljøer med flere penge.

Det er der ikke tale om. Det står jo direkte i teksten – ikke engang i bemærkningerne, men i selve teksten til beslutningsforslaget – at denne handlingsplan skal realiseres gennem en omprioritering og kombination af eksisterende økonomiske og menneskelige ressourcer på en anden måde end i dag.

Forslagsstillerne, som jo udgør et rimelig bredt udsnit af partierne i Folketinget, har gennemarbejdet dette forslag og ville ikke løbe ind i det, som vi altid løber ind i, når vi foreslår, at der skal tilføres nye ressourcer til forskningsområder: at ministeren bare afviser nogle gode ideer på grundlag af, at han ikke vil skaffe flere penge.

Her er der tale om et forslag, der bygger på, at vi tvinger tre ministerier til at omprioritere